

A photograph of a sunset over a mountain range. The sun is low on the horizon, creating a bright glow and lens flare. The mountains are silhouetted against the orange and yellow sky.

JEZUS EN PETRUS

VERLOOCHEND DOOR ONTKENNING

STILTEMOMENT 1 – dinsdag 30 maart 2021

1. Welkom

En een zeker dienstmeisje zag hem bij het vuur zitten en zei, met haar ogen op hem gericht: Ook hij was bij Hem. Maar hij verloochende Hem en zei: Vrouw, ik ken Hem niet. (Lukas 22: 56-57)

2. Gebed

3. Zingen - Lied

Zo lief had God de Vader ons,
dat Hij zijn eigen Zoon zond
tot heil van ons gebroken hart,
omdat Hij ons zo kostbaar vond.
Hoe diep en schrijnend was Gods pijn
toen Hij zijn Zoon zo lijden zag;
toch is het Jezus' bloed dat ons
weer dicht in zijn nabijheid bracht.

O zie de mens daar aan het kruis,
met al mijn schuld beladen;
beschaamd hoor ik mijn eigen stem
Hem loochenen en smaden.
Het was mijn zonde die Hij droeg,
totdat Hij riep: 'Het is volbracht!';
zijn laatste adem bracht mij hoop,
zijn sterven werd mijn levenskracht.

Ik roem niet meer in eigen kracht,
in gaven, in wat wijsheid is;
ik roem alleen nog in de Heer,
zijn dood en zijn verrijzenis.
Hoe zou ik delen in zijn loon,
de zege die Hij heeft behaald?
Maar dit weet ik met heel mijn hart:
zijn offer heeft mijn schuld betaald.

4. Bijbellezing - Lukas 22: 31-34 + 54-62

Petrus gewaarschuwd

31. En de Heere zei: Simon, Simon, zie, de satan heeft u allen opgeëist om te ziften als de tarwe.

32. Maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoudt. En u, als u eens tot inkeer gekomen bent, versterk dan uw broeders.

33. En hij zei tegen Hem: Heere, met U ben ik bereid om zelfs de gevangenis en de dood in te gaan.

34. Maar Hij zei: Ik zeg u, Petrus, de haan zal vandaag beslist niet kraaien, voordat u driemaal geloochend zult hebben dat u Mij kent.

Verloochening van Petrus

54. En zij namen Hem gevangen en voerden Hem weg en brachten Hem in het huis van de hogepriester. En Petrus volgde op een afstand.

55. En toen zij een vuur aangestoken hadden midden op de binnenplaats, en zij samen daaromheen waren gaan zitten, ging Petrus in hun midden zitten.

56. En een zeker dienstmeisje zag hem bij het vuur zitten en zei, met haar ogen op hem gericht: Ook hij was bij Hem.

57. Maar hij verloochende Hem en zei: Vrouw, ik ken Hem niet.

58. En kort daarna zag een ander hem en zei: Ook u bent een van hen. Maar Petrus zei: Mens, dat ben ik niet.

59. En ongeveer een uur later bevestigde een ander met stelligheid: Het is werkelijk waar, ook hij was bij Hem, want hij is ook een Galileeër.

60. Maar Petrus zei: Mens, ik weet niet wat u zegt. En onmiddellijk, terwijl hij nog sprak, kraaide de haan.

61. En de Heere keerde Zich om en keek Petrus aan. En Petrus herinnerde zich het woord van de Heere, hoe Hij tegen hem gezegd had: Voordat de haan gekraaid zal hebben, zult u Mij driemaal verloochend hebben.

62. En Petrus ging naar buiten en huilde bitter.

5. Overdenking: Jezus en Petrus - verloochend door ontkenning

6. Stiltemoment

7. Muzikaal intermezzo

8. Gebed

9. Luisterlied - Gebed om vergeving

Ook al keert de wereld U de rug toe:

'k ga nooit bij U vandaan!

Zelfs al moest ik met U sterven,

ik ga waar U zult gaan.

Getuig met luide stem:

ik dien U met mijn leven,

met alles wat ik ben,

zal ik mij aan U geven!

Waarom keert mijn hart zich niet naar U toe,
ontken ik wie U bent?
Zelfs al lees ik in uw ogen,
dat U de reden kent.
Mijn hart is veel te bang,
om alles op te geven,
ontwijkt U al zolang:
mijn zonde houdt mij tegen!
Vergeef mij,
doorgrond mij.

Sluit uw ogen voor mijn zonden,
wees mij genadig, God van trouw.
Was mij schoon van al mijn zonden,
wees mij genadig, God van trouw.

10. Zingen - Psalm 22:6

Wees dan mijn *hulp*; *houd U niet* ver van mij;
Mij *prangt de nood*, *benauwdheid* is nabij;
'k Heb *buiten U*, *daar ik zo bitter lij*',
Geen *hulp te* wachten.
Een *stierenheir* uit *Bazan*, *sterk van krachten*,
En *fel verwoed*,
Omringt m' *aan alle* zijden;
Mijn *God*, *hoe zwaar*, *hoe smart'lijk valt dit* lijden
Voor mijn gemoed!

11. Afsluiting

Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt – uit genade bent u zalig geworden – (Efeze 2: 4-5)

